

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Jacobi Altingi Synopsis Institutionum Chaldæarum Et
Syrarum**

Alting, Jacob

Francofvrti Ad Moenvm, MDCCI

VD18 12825980

Synopsis Institutionum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14746

SYNOPSIS INSTITUTIONUM

SECTIO I. *Generalis.*

CANON I.

Inguæ Chaldæa communes habet cum Hebræa Literarum characteres, & potestatem.

§. 2. Puncta quæ ad Sonum moderandum faciunt, pariter cum Hebræis communia sunt, tam Vocalia, quam Servilia.

§. 3. Quiescentes item literæ eadem sunt. Attamen loco ה plerunque usurpatur א.

Pro א finali adhibetur ה quotiescunque aliud א immediatè antecedit, vitandi concursus ergò, תְּלִיתָאֵי *tertium*, pro תְּלִיתָאֵי Dan. 2, 39. Excipe בְּדַתָּאֵי *in herba* Dan. 4, 12. 20.

Aliàs quoque pro finali א scribitur, ה, ex frequenti permutatione harum literarum, לְהַתְּקַטְּלָהּ; *ad occidendum* Dan. 2, 13. : תְּבִירָהּ *fragile* v. 42.

Jod mobile ex Syrisimo vocalem suam rejicit in locum præcedentis schevatis, & in ea quiescit, vel plane excidit: quod factum in מְחַיָּי *in vita conservans*, pro מְחַיָּי Dan. 5, 19.

§. 4. Vocalis longa sæpè loco brevis, & vicissim brevis loco longæ occurrit : atque tunc non ex figura, sed ex analogia æstimandæ sunt **בְּיִשְׂרָאֵל** caro Dan. 2, 11. **עֲבֹדָתָא** opus v. ult. **וּבְאַשְׁרָתָא** & mala Eze. 4, 12. **הִרְגִּישׁוּ** con-
venerunt Dan. 6, 6. Vocales etiam longæ omnes, nisi defectum vel quietem compen-
sent, aut quieti inserviant, mutabiles sunt.

§. 5. Scheva simplex Mobile est, quoties reperitur post syllabam perfectam : videlicet 1. initiale, 2. post vocalem longam absolven-
tem syllabam, 3. post scheva mutum, vel ex-
plicitum, vel implicitum in dagesch. Quie-
scens est, quod ad absolvendam syllabam fa-
cit : nempe 1. post vocalem brevem omni
alio complemento temporis deficientis desti-
tutam, 2. post vocalem longam vicariam
brevis vocalis, 3. finale, etiam geminum.

§. 6. Scheva compositum loco simplicis mobilis assumitur à literis Gutturalibus, (ali-
quando etiam à non-gutturalibus,) ac regu-
lis Hebræorum paret.

Prima radicalis **א** pro schevate mobili more Syrorum interdum accipit tzeri in initio dictionis, **אֵל** accensa, pro **אֵלֵךְ** Dan. 3, 22. **אֵלֵךְ** abi, pro **אֵלֵךְ** Eze. 5, 15.

Patach furtivum loco simplicis quiescen-
tis subscribitur literis **אֵלֵךְ** radicalibus, quan-
do ultimæ sunt post tres ultimas vocales ma-

Sed hoc propter euphoniã & faciliorem pronuntiã, gnas, Aviam spiritus en. qui hij literis inest sine aliquo vehicu.

gnas, & kibbutz ^{קִבּוּץ} *altum*, ^{רוּחַ} *spiritus*,
& quando penultima sunt sequente schevate
muto. ^{שָׂבַעְתָּ} *satiatus fuisti.* v. §. 52. Gr: Hebr:

§. 7. Diphthongescit Jod scheva mu-
tum sub se habens, antecedente patach vel
cholem, ^{הוּיָהּ} *fuisti* Dan. 2, 31. ^{אֵינִי} *est* v. 30.
^{מַי} *aqua*, in Targum. v. §. 42. Gr: Hebr:

§. 8. Dages Lene imprimitur literis ^{בְּדָג}
^{בְּפֶתַח} ab initio & in medio dictionis post
scheva quiescens. Affixa secundæ personæ
tamen illud non admittunt, ^{לְתַבּוּן} *lex vestra*
Dan. 2, 9. v. §. 43. & illi ^{אֵלֶיךָ} *ultra:* v. 3. p. 46. Gr: Hebr:

§. 9. Dages Forte geminat literas. A Gut-
turalibus & Resch non admittitur, ejusque
loco vocalis brevis antecedens mutatur in
oppositam longam. ^{פֶּסֶל} Compensatio tamen
ista frequenter negligitur. ^{אֵלֶיךָ} Excidit quoque
nonnunquam ex litera schevata. ^{וּמִדְעָא} Interdum
loco illius Nun ^{הוּיָהּ} schevatum collocatur.

& *scientia*, pro ^{מִדְעָא} Dan. 2, 21. ^{הֵנִיעַר} *in-*
troduxit, pro ^{הֵעֵל} v. 25. ^{הֵנִיפֵק} *eduxit*, pro
^{הֵנִיפֵק} Dan. 5, 2. ^{הֵנִיפֵק}

§. 10. Apex unus geminusve inscribitur
superne literis numeralibus, vocibusve de-
curtatis; quod Rabbinis familiare est.

§. 11. Accentus à Daniele & Ezra adhibiti

§. 9. Ratio hujus Regule est euphoniae proxi. Dicitur. ^{אֵלֶיךָ} *ultra:* v. 3. p. 46. Gr: Hebr: ^{אֵלֶיךָ} *ultra:* v. 3. p. 46. Gr: Hebr: ^{אֵלֶיךָ} *ultra:* v. 3. p. 46. Gr: Hebr:

§. 15. Pro terminali puncto tzeri substituitur patach, quotiescunque sequitur Cheth, Ajin, vel Resch. Hæc litteræ etiam apud Hebræos ad faciendam pronunciationem affirantur. Patach amant v. s. 119. p. 219 & 215.

§. 16. Hebræorum Cholem plerunque mutatur in kametz, **עָלַם** *seculum* à **עוֹלָם**.

Eorundem duplex segol, nec non tzeri & segol nominum segolatorum in scheva & patach transit, **עֶבֶד** *servus*, à **עֶבֶדָה**, & **סֶפֶר** *liber* à **סֶפֶרָה**: ast geminum patach vicarium abit in scheva & tzeri, **סֵעֵב** *staturum*, à **סֵעֵבָה**.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere nequeunt, sed eorum prius mutatur in vocalem brevem, posterius autem fit quiescens. Vocalis illa brevis substituitur ferè juxta leges Hebræorum, v. s. 47. Hebræos a s. 57. — 57. sive utrumque scheva simplex fuerit, sive alterutrum compositum. Posterius autem scheva quando abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales easdem anomalias pariunt, quas apud Hebræos: ut nec dages admittant, nec scheva simplex mobile. Vide §. 6. & 9.

SECTIO II. *de Nomine & Particula.*

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum est, aut Foemininum; in paucis Commune. Præter ea, quæ significatione Muliebria sunt, etiam alia nonnulla ejusdem generis in litteram radicalem exeunt. Alias Foeminina definunt.

I. in אֲ, fervile, non tamen emphaticum, אֲבִירָא *potentia*, חֲכֵמָא *sapientia*.

Retinetur tamen apud Daniele & Ezram frequenter הֵ, Hebræorum, וּמְלָה בְדַבְרָה וּשְׁחִיתָהּ & *verbum mendax ac corruptum* Dan. 2, 9.

II. in יֵ, heemantica; quæ sæpe ת suum abjiciunt, quando absolutè usurpantur extra constructionem regiminis, vel affixionem. נְלוּת vel נְלוּת *sterquilinum*, unde נְלוּי Dan. 2, 5. & נְלוּי Ezr. 6, 11. צְלוּת vel צְלוּ *precatio*, מְלָכוּת & מְלָכוּי *regnum*.

Numeralia cardinalia sub masculina terminatione fœminina sunt, sub muliebri autem virilia.

§. 20. Loco He demonstrativi Hebræorum nominibus à fine jungitur אֲ, emphaticum, usu tamen latiore. & quidem

Masculinis nudè : צְדִיק צְדִיקָא *justus*, סוּר סוּרָא *mons*, הוּא הוּאָא *arcanum*. Veruntamen אֲ & י quiescens ante emphasin in Jod mobile transeunt, מְרִיא מְרִיאָא *Dominus*, נְקִי נְקִיאָא *innocens*. Terminatio יֵ, ante emphasin in אֲ, mutatur, & tunc אֲ emphaticum in הֵ abit, juxta §. 2. יְהוּדֵי יְהוּדָאָה *justus*, יְהוּדֵי יְהוּדָאָה *deus*.
Hæc formatio p̄ba & p̄genda ab illa de qua M. 2. agit.

Fœmininis in radicalem literam vel in הֵ ser-

fervile terminatis, nudè. מַלְכֵי נֹרָא ignis, מַלְכוּתָא regnum. Desinentibus verò in אַ, mutato Aleph in Thau, & præcedente kametz in scheva, חֲכָמָא חֲכֻמָּתָא, sapientia, מְדִינָא מְדִינָתָא provincia. Finita in אַ ex masculinis in י loco Aleph rursus sumunt primitivum Jod, sed schevatum, & foemininum Aleph seu He in Thau mutant, קְדָמָא קְדָמִיתָא prima.

Foeminina orta à masculinis substantivis solam emphaticam formam habent, quæ etiam pro absoluta usurpatur, à מֶלֶךְ מַלְכָּא rex, descendit solum מַלְכָּתָא regina, non item מַלְכָּא: absoluta tamen locum habent, quando vel in regimine occurrunt, מַלְכָּן vel in pluralem flectuntur מַלְכָּן regine.

§. 21. Motio masculini in foemininum fit 1. in substantivis additâ ad formam absolutam syllaba תָּא, à גְּבֵרָא vir, fit גְּבֵרָתָא mulier, non גְּבֵרָתָא.

Unicum מַלְכָּתָא regina descendit à forma emphaticâ masculinâ, demtâ emphasi.

2. In Adjectivis ad eandem formam absolutam adscitâ terminatione אַ foemininâ טַב bonus, bona, יְקִידָא יְקִידָא ardens m. & f. Sed Adjectiva in אַ, vel Jod quiescens finita, mutant

tant ultimam literam in Jod mobile, ante terminationem foemininam, שְׁנָא שְׁנָיָה *diversus, diversa*, נְקִי vel נְקִיָּה *innocens* f. Adjectiva terminata in י, mutant eam terminationem in נ, atque huic foemininam annectunt, יהודי *Judaus*, יהודאיה *Judaea*.

§. 22. Forma emphatica masculinorum ab eâ quæ foemininis absoluta est non discrepat in Adjectivis: distinctio autem ex constructione petenda est. תְּקִיף תְּקִיפָה *fortis m.* תְּקִיפָה תְּקִיפָה *fortis f.* נְקִיָּה masculin. emph. & foeminin. absol. *innocens m. & f.* כַּשְׂדֵּיָה masc. emph. & foem. absol. *Chaldaeus, & Chaldaea.*

§. 23. Dualis terminatio est, יָן רַגְלָיִן *pedes*, שְׁנֵי דַּנְיָן *dentes*, קַרְנָיִן *cornua*. Plerunque autem pluralis ejus loco venit, עֵינָיִן *ala*, גַּפְּיָן *oculi*.

Duo ista דַּנְיָן *duo*, & דַּנְיָן *dua*, jod quiescens habent.

Pluralis Masculinorum desinit in ין: formatur à singulari emphatico demtâ emphasi, (quæ ratio quoque est formandi dualis,) דַּנְיָן *arcanum*, דַּנְיָן *vir*, גַּבְרָא גַּבְרָיִן *vir*, כַּשְׂדֵּיָה *Chaldaeus*.

Natura rei & venit in his & reliquis formam emphaticam in subsidium formationis vocare **At**

Ast Participia verborum quiescentium ter-
tiâ faciunt hâc exclusain plurali **צִלְיָן** ; **צִלְיָן**
revelans, שִׁרְיָן שִׁרְיָן solutus. fil. huc & 107. p. 20. de formali.

Pluralis Fœmininorum terminatur in **יָת** :
formaturque à singulari absoluto, abjecto **יָת**
fœminino, **יָת יָת** fortitudo, robur ;
יָת יָת valida. Quæ desinunt in termi-
nationem masculinam, flectuntur à singulari
emphatico, more masculinorum, **יָת יָת**
יָת יָת digitus. Formæ in Thau ex-
euntes hoc amittunt, & antedaneas literas
quiescentes movent, **יָת יָת** grex,
יָת יָת meritum, innocentia.

§. 24. Plurali Emphasis accedens Masculi-
norum quidem **יָת** in **יָת** mutat: **יָת יָת** ar-
cana, **יָת יָת** viri. Eadem est ratio Dua-
lium, **יָת יָת** aqua. Mare anomalia & forma יָת יָת
medici a sing. יָת יָת in Bibl. Augst. l. 1. p. 107.
Gen. l. 1. v. 2. Au ca l. 1. p. 107.

At finita in **יָת** faciunt hic **יָת יָת**
יָת יָת primus. iterum e anomalia. l. 1. p. 107.
forma Emph. form. l. 1. p. 107.

Fœmininorum autem **יָת** in **יָת** vertit, **יָת יָת**
יָת יָת digiti, **יָת יָת** virgines.

Anomalix in formatione pluralis numeri obser-
vandæ veniunt istæ ;

I. Masculina nonnulla pluralem habent termina-
tionis fœmininx ; hæc autem plerunque adsciscunt

Videb. apud Chaldaeos & Syros duplex terminatio plural. Vav
fœminina in usu fuisse, una in יָת de qua Ator & altera in יָת ex Hebr.
וָת יָת. Vav fœminina terminatio hæc obscura vestigia in formis
pluribus videtur. In fœminina terminatio est affixione affixionis.

Vav mobile, rarius He, ante terminationem foeminam. פַּחַד פַּחַד פַּחַד princeps, dux, אַרְיָא אַרְיָא leo, שֵׁם שֵׁמָהוּן pater, סוּס סוּס equus, *nomen*.

II. Foeminina nonnulla pluralem habent terminationis masculinae, רוּחַ רוּחַ spiritus, מְלֵא מְלֵא verbum, חֲטָא חֲטָא חֲטָא triticum.

III. Nonnulla masculina utriusque terminationis pluralem admittunt, à קָלָא קָלָא vox, קָלָן & קָלִין, à יוֹם יוֹם dies, יוֹמָן & יוֹמִין. &c. sic foemininum נַפְשָׁן & נַפְשִׁין anima facit.

§. 25. Casus interdum particulis variantur. Indicat autem Genitivum דַּי vel דַּי,

דַּי דַּי Davidis, דַּי דַּי figuli. ^{לוי: post vestr. active}
 Dativum לַי, לַי Davidi, ^{אחרי: denotat}
 Accusativum יַי, יַי Davidem, inter-

dum etiam לַי ex Syrisimo, לַי לַי ad afferendum vasa aurea Dan. 5, 2.

Vocativum aliquando emphasis, מַלְכָּא rex Dan. 4, 27.

Ablativum מַן vel מַן מַן à Davide. Sed ablativum instrumenti vel auxilii בַּב בַּב pedibus suis Dan. 7, 19.

§. 26. Regimen non admittit formam em-

emphaticam nisi intercedat ד vel די. מן
 הַיְכָלָא דִּי־בֵית אֱלֹהִים *ex templo domus Dei*

Dan. 5, 3. עַל־גִּוְרָא קִרְכַּתְל הַיְכָלָא דִּי מַלְכָּא

super calcem parietis palatii regis v. s. quan-
quam etiam illi די locus sit, quando regimi-
nis forma adhibetur, חֲסָפָא דִּי־פַחַר argilla figuli

Dan. 2, 41. נַהַר דִּי־נֹר *fluvius ignis* Dan. 7.
 vers. 10.

Regimen poscit in Masculinorum Singula-
 ri formam absolutam, אֱלֹהִים שְׁמַיָּא *Deus caelo-*
rum Dan. 2, 37. כְּכַתְבֵּי סֵפֶר מֹשֶׁה : *secundum*
scripturam libri Mosi Ezz. 6, 18.

In eorundem Plurali י pro ין, רְחֻמֵּי רֵאשֵׁי
 & *visiones capitis mei* ex רְחֻמֵּי Dan. 7, 15. קְדִישֵׁי
 ex קְדִישֵׁי vers. 18.

Regimen idem in Foemininorum Singulari
 mutat אַ formæ absolutæ in ת, מַלְכָּא
verbum regis Dan. 2, 10. חַיּוֹת בְּרָא *bestia agrī*
 Dan. 4, 20. At terminationes in ת invariatas
 relinquit, בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא *in regno hominum*
 Dan. 4, 25.

In istorum Plurali tollit אַ ex forma em-
 phatica. וְאַצְבָּעֵת רְגְלָיא & *digiti pedum* Dan.
 2, 42. מִדְּיוֹמֵת עֲלָמָא *à diebus seculi*. Ezz. 4, 15.

§. 27. Affixa junguntur per propria puncta Singularibus utriusque generis, & Pluralibus foemininis emphaticis, demta emphasi. **נִשְׁמָנָה** **פֶּשֶׁר פֶּשֶׁרָה פֶּשֶׁרָה** *interpretatio ejus*, **מִתְנַן מִתְנַנָּה נִשְׁמַתָּה נִשְׁמַתָּה** *anima tua*, **מִתְנַן** *facile est ad Alter de emphaticis movet, si donatua. illud observat qd p. g. in fin adscribit.*

At Pluralibus masculinis absolutis accedunt ablato Nun cum puncto præcedente, & manente Jod, indice numeri multitudinis, & manente Jod, indice numeri multitudinis, **עֲבָדָיו עֲבָדָיו יוֹמֵי יוֹמֵיהוּן** *dies ejus*, **עֲבָדָיו עֲבָדָיו** *servi tui*. Eademque est ratio Dualium, **רַגְלָיו רַגְלָיו** *pedes ipsius*.

Participiis eâdem ratione Affixa accedunt, quâ Nominibus.

§. 28. Terminale punctum tzeri, patach, & segol formæ absolutæ, in emphasi, motione adjectivorum, declinatione aut affixione tollitur, succedente schevate. **עַלְמָא עַלְמָא** *imago*, **עַלְמָא עַלְמָא זְמַנָּה זְמַנָּה** *tempus*, **קִדְשׁ קִדְשׁ טֹבֵשׁ טֹבֵשׁ** *stultus, stulta, sanctitas*.

§. 29. Forma **פֶּקֶד פֶּקֶד** seu **פֶּקֶד פֶּקֶד** corripit cholem istis in casibus in oppositam brevem kametzchatuph vel kibbutz, **עֵשֶׁב עֵשֶׁב** *robur tuum*, **עֵשֶׁן עֵשֶׁן** *angustia*.

§. 30. Forma **עֵין** in iisdem incrementis
Jod

Jod schevato præmittit patach, עין עיני ^{ocu-}
lus. Aliquando Hebræorum more ^(עין עיני) Jod
 quiescit in tzeri, וְעַיִן אֲרָחֶהוּ & *oculus Deus*
ipsorum, Ezr. 5, 5. לַיְלָה לַיְלִיָּה *nox*, ubi insu-
 per Jod mobile accessit.

§. 31. Forma פִּקְרִי Jod movet, quemad-
 modum apud Hebræos, ^(פִּקְרִי) unde vocalis ante-
 cedens, quæ brevis relinquitur, in scheva abit.
 פִּקְרִי פִּקְרִי *fletus*, עֲנִי עֲנִיָּה *afflictus*.

§. 32. Monosyllaba in patach mutant il-
 lud in scheva, בֵּרִי בְרִי *sanguis*, בְּרִי בְרִי *filius*
meus. Eorundem tzeri aut schurek servatur.
 פֶּטְרָה פֶּטְרָה *petra*, סוּס סוּס *equus*, פִּימָה פִּימָה
os. At שֵׁם שֵׁם *nomen* habet שְׁמָה ab Hebræo שֵׁם.
 Defectiva radicali secunda accepto dages
 tzeri in chirek breve vertunt, & cholem in
 kibbutz; patach autem retinent, vel in chi-
 rek breve mutant. נֶסֶם נֶסֶם *signum*, צוּב צוּבָה
fovea, רוֹס רוֹס *ros*, פֶּתַח פֶּתַח *buccella*.

§. 33. Pronomina separata sunt Perso-
 nalia,

1. Pers. com. { Sing. אֲנִי vel אֲנִיָּה *ego*.
 Plur. אֲנֵנוּ, אֲנֵנוּהָ, אֲנֵנוּ *nos*.

2. pers. { Sing. com. אַתָּה & אַתָּה *tu*.
 Plur. { masc. אַתְּמוֹן & אַתְּמוֹן *vos m*
 { fem. אַתְּמוֹן & אַתְּמוֹן *vos f*.

b

3. pers.

3. pers.	masc.	sing. הוא, ipse.
		plur. הםון הנון ipsi.
	foem.	sing. היא ipsa.
		plur. הנין ipse.

Demonstrativa, הנהוהו iste: הנהוהו vel הנהוהו iste: הנהוהו ista: הנהוהו illi, הנהוהו illa.

Interrogativa personæ, מהוהו quis? rei, מהוהו quid, quod?

Relativum, הנהוהו qui, quæ, cui æquipollet הנהוהו præfixum.

§. 34. Affixa mediantibus certis punctis (vocalibus aut schevate) agglutinantur Nominibus ac Participiis: & quidem Singularibus masculinis, & foemininis utriusque numeri: e. gr. מלכה m. f. rex, מלכות f. sing. regnum, מלכותה f. pl. regna.

1. p. com.	sing. per (.)	מלכותי מלכותי מלכי
	pl. & per (.)	מלכותנא מלכותנא מלכנא

2. p.	Sing.	masc. ה per (.)	מלכותך מלכותך מלכה
		foem. ה & per (..)	מלכותכי מלכותכי מלכי
	pl.	masc. הון per (.)	מלכותכון מלכותכון מלכון
		foem. הון per (.)	מלכותכן מלכותכן מלכין

3. p. sing.	masc. ה per (..)	מלכותה מלכותה מלכה
	foem. ה per (.)	מלכותה מלכותה מלכה

3. P. pl. | masc. מַלְכוּתָהוּן מְלַכְהוּן מְלַכְהוּן per (:) מַלְכוּתָהוּן
 | fœm. מַלְכוּתָהוּן מְלַכְהוּן מְלַכְהוּן per (:) מַלְכוּתָהוּן

Ante ה f. aliquando scribitur patach. בְּפִמָּה in ore ejus Dan. 7, 5. עַל־גְּבַחַהּ in dorso suo v. 6. ^{alia legunt גְּבַחַהּ}

Fœminina pluralia habent interdum cum affixo 3. p. sing. masc. סְפּוֹתֶיהָ וְהִי labia ejus, cum affixo 3. perf. sing. fœm. plerunque חָרְבְתָהָּ per (,) חָרְבְתָהָּ vastitates ejus.

Pro קוֹן & הוֹן apud Ezram legitur קָם & חָם interdum, שְׂמַחְתֶּם. Ezr. 5, 9. לָכֶם nomina ipsorum.

Pluralibus masculinis, & dualibus; e. gr. מַלְכֵי reges.

2. p. com. { sing. מַלְכִּי per (-) }
 { pl. מַלְכָּנָא מַלְכָּנָא מַלְכָּנָא per (,) } } exclusio-
 } trobique
 } lod mul-
 } titudinis.

2. p. { sing. } { masc. מַלְכֵי per (,) oriante lod plur. }
 { fœm. מַלְכֵי מַלְכֵי per (-) } { כִּי per (-) }
 { pl. } { masc. מַלְכֵיכֹן per (,) }
 { fœm. מַלְכֵיכֹן per (,) }

3. perf. Sing. { masc. מַלְכוּתָהּ per (ו) jod in vav quiescens }
 { mutato, מַלְכוּתָהּ } } illud frequenter abje-
 } ctur filii מַלְכוּתָהּ
 { fœm. מַלְכוּתָהּ per (,) eliso vel otiante }
 { jod, מַלְכוּתָהּ }

מלכיהוּן per (.) הוּן masc.
 מלכיהוּן per (.) הן fœm.
 §. perf. plur.

§. 35. Tria hæc אב pater, אח frater, אם
 socer, in singulari ante affixa adsciscunt schu-
 rek, cui illa nudè junguntur. Adhibentur
 autem tunc affixa tertiæ perf. singularia syl-
 bica וי & הן, הן אבין pater tuus, אחיהוּן fra-
 zer ejus, אם חמהוּן socer ejus f. Attamen cum
 affixo primæ perf. singulari analogia obser-
 vatur, אבין pater meus.

§. 36. Particulæ quædam affixa adsciscunt
 more nominum. Imitantur autem

I. Singularia, אחור post, בדור propter, מן
 à, ab, ות nota accusativi, cujus patach, ut syl-
 labam absolvere queat, in kametz mutatur.

II. Pluralia, בתר post, על super, קדם. an-
 te, sic אית est.

III. Utraque, tam Singularia quàm Plura-
 lia, בין inter, חליוף pro, קבל. ante, coram, תחות
 sub, pro.

SECTIO III. de Verbo.

§. 37. Verbum tribus Conjugationibus
 variatur, quarum singulæ Activum & Passi-
 vum habent. Secunda autem Dageffata est,
 cæteræ Non-dageffatæ.

i. Pe-

1. Pehal.	פִּקְדַּ	Ithpehel	אִתְּפִקְדַּ
2. Pabel	פִּבְדַּ	Ithpahal	אִתְּפִבְדַּ
3. Aphel	אִפְקַדַּ	Ittaphal	אִתְּפִקְדַּ

§. 38. Terminale punctum Conjugationum ac Temporum corripitur in scheva in Præteritorum tertiâ foemininâ & primâ communi singularibus, nec non in Futurorum secundâ foemininâ singulari, & secundâ ac tertiâ utriusque generis pluralibus. Alias constanter manet.

Excipiuntur Verba Quiescentia mediâ radicali, quæ terminale punctum in prima & tertia conjugatione nuspiam mutant.

§. 39. Præteritorum tertia foeminina singularis formatur à masculina addito תִּ, פִּקְדַּת : & differt à prima singul. communi, quæ hujus loco addit תִּ, פִּקְדַּת. *Targum, נהמה אל יד, femini pof. 38. 13.*

Tertia foemin. sing. definit in geminum segol, si radicalis ultima fuerit Resch; Sin hæc sit Cheth vel Ajin in geminum patach; manente puncto primæ radicalis, דָּבַרְתָּ duxit f. שִׁבַּחְתָּ laudavit f. Anomalè segol est pro patach in וְהִקְרַת & comminuit, pro אִקְרַת Dan. 2, 45.

Secunda sing. communis est, addens תִּ ex פִּקְדַּתְּ. *In Targum frequenter loco תִּ תִּ = תִּ תִּ*

Quiescentia tertiâ radicali in masculino semper תִּ
b 3 ha-

habent, **הָיִיתָ** fuisti: & in prima persona interdum **אָ** adhibent, **שָׁעִיתָ** erravi.

Aliqua addunt secundæ masculinæ **א** vel **ה** paragogicum antecedente kametz, **חָשַׁבְתָּ** cogitasti, & sine eo quandoque kametz sumunt ex Hebraismo, **שָׁבַחְתָּ** laudasti Dan. 5, 23.

Tertia pluralis in masculino **וּ** addit, & **נָ** in foeminino. **פָּקְדוּ** m. & **פָּקְדָא** f. Afform. & interdum **פָּקְדוּן** m. & **פָּקְדוֹן** f. *pl. foem. indicat. ut פָּקְדוֹן ceciderunt. par. judicand. de Dan.* Secundæ & prima plurales annectunt fines pronominum **אֲנִי** m. **אֲנִי** f. & **אֲנִי** com. **פָּקְדוֹן** m. **פָּקְדוֹן** f. & **פָּקְדוֹן** com.

פָּקְדוּן
Dan. 11. 20.
פָּקְדוֹן
Dan. 11. 23.

§. 40. Participia flectuntur ut nomina. Extra Pehal **וּ** characteristicum præfigitur.

Activa omnia geminum habent, Præsens & Præteritum, Passiva unum. *(interdum qd. in aliis conjugationibus)*

§. 41. Infinitivus in Pehal habet **וּ** characteristicum cum chirek ob scheva primæ radicalis, quod si hæc gutturalis fuerit, segol est sub **וּ**. **מִפְקֹד**, aut **לְמַעַבְד** ad faciendum. *Sic in Jthipahal. Job: xxxviii: 22. מְהִיָּבֵן. hec נִי וּ פִרְוִי. 4. 62.*

Extra Pehal à fine adsciscitur **וּ** præcedente gemino kametz, **פָּקְדָא**. *Quod interdum in תָּא mutatur. Etiam sine affixis Job: 57.*

§. 42. Imperativus formatur in omnibus Conjugationibus, tum Activis, tum etiam Passivis. Personas ejus distinguunt afformantes sing. foem. **י**. plur. masc. **וּ** & plur. foemin. **נָ** sing. foem. **פָּקְדִי** plur. masc. **פָּקְדוּ** plur. foem. **פָּקְדוּן**.

(a) Hinc afformanti **וּ** addunt Chab. qd. פִּרְוִי cum ut. **רָחֵם** contremuerunt. **רָחֵם** ut in Bibl. §. 43. *Psalm. 77: 17. Et ibid פָּקְדוֹן Commoti s.*

sentibus, atque omnibus mobilibus,) in Activo Pehal sic formatur.

Præteritum sub radicali primâ scheva habet, sub secunda patach, פָּקַד.

Heic aliquando occurrit chirek breve, vel tzeri, rarò cholem. פָּקַד potuit, יָתֵב sedit, קָרַב accessit, שָׁלַט dominatus est, דָּרַמַד dormiuit.

Quæ terminantem vocalem heic habent tzeri vel cholem, retinent eam in tertia fœmin. singular. aliqua etiam eandem servant in prima sing. כָּטְלָה cessavit, חֲרוּבָה vastata fuit: sic נִסְבֵּי־רַיָּה accipi.

Participii præsentis, seu Benoni puncta sunt kametz & tzeri פָּקֵד §. 16.

Non est infrequens chirek breve pro tzeri, נִפְחַת descendens, דָּלֵק ardens. §. 4.

Participium præteritum seu Pehil habet puncta scheva & chirek longum, פָּקִיד.

Infinitivus desinit in patach, מִפְקֵד.

Imperativus exit in kibbutz, פִּקֵּד.

Aliquando finis est patach, פָּתַב scribe. Maxime quando media vel ultima est gutturalis mobilis aut resch, בָּתַן proba, שָׁלַח mitte, עָבַר transi, vel tzeri, עָבִיד fac, אָזִיל abi.

Futurum sequitur terminationem Imperativi.

Passi-

Passivum Ithpehel terminatur in tzeri: at
ejus Imperativus ordinariè in patach.

Tzeri istud in præteriti tertiâ ling. fœm. retineri
solet, אֶתְרוּצַרְתָּ *confisa fuit*, si quidem ea fuerit
terminatio in Pehal.

Loco Ithpehel nonnunquam adhibetur Participi-
um præteritum activi Pehal, flectiturque instar præ-
teriti, sic ut chirek longum per omnes personas
constanter retineat. קָטַרְתָּ *occisa est*, à קָטַרְתָּ,
Sic מְקַרְטַתְּ *appensus fuisti*, à מְקַרְטַתְּ, & מְקַרְטַתְּ *avul-*
sa fuerunt à מְקַרְטַתְּ.

§. 46. Conjugatio Secunda characterem
habet dages forte in media radicali, quod pa-
tach ante se postulat.

Dages cum vocali antecedente aliquando cum י
vel ם permutatur, סוּבַרְתָּ *portavit*, שִׁיבַרְתָּ *eripuit*.

Activum Pahel exit ubique in tzeri: præ-
terquam in Participio præterito Pehil, quod
patach habet. וְשִׁבַרְתָּ *et eripuit*

Nonnunquam in Pahel finis est chirek breve קָטַרְתָּ
interfecit. מְלַלְתָּ *loquebatur*.

Passivum Ithpahal ubique finitur in pa-
tach.

§. 47. Conjugatio Tertia in Activo Aphel
habet characterem & cum patach, cujus ex-
clusi vocalem servant characteres tempo-
rum. וְשִׁבַרְתָּ *et eripuit*

Pro & isto subinde ex Hebraismo scribitur ה, sed
si maneat cum Dages forte in medio, quod
hinc à & protheo.

quod à characteristicis temporum non excluditur, quæ illud antecedunt schevata, נְהַשְׁכַּח inveniemus.

Terminans vocalis est tzeri, in Pehil patach.

Adhibetur interdum loco tzeri chirek longum defectivè scriptum: quod in tertia plur. præteriti, itemq; in Imperativo exprimi consuevit, הִרְגִּי irritarunt.

Passivum Ittaphal Thau per dages geminat, & posterius semper suscipit patach, vocalem characteristici activi & exclusi, cujus loco usurpatur euphoniae ergo, אֲתַפְּקֶה pro אֲתַפְּקֶה.

Punctum terminale est patach.

Daniel & Ezras loco hujus passivi constanter usurpant Hophal Hebraeum, cujus character est ה cum kametzchatuph. הִתְקַנַּת confirmatus fui, mutato tzeri ultimo in patach, Dan. 4, 33. : הִחַרְבְּתִי devastated fuit, Ezr. 4, 15.

Paradigma Verborum Perfectorum.

Prima Conjugatio.

Activum P E H A L.

Præteritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
פִּקְדוּ	פִּקְדוּ	פִּקְדָה	פִּקְדָה 3.
פִּקְדוּן	פִּקְדוּן	Com.	פִּקְדוֹת 2.
Com.	פִּקְדוֹנָא	Com.	פִּקְדוֹת 1.

Beno-

Benoni.

f. Plur. m.	f. Singul. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Pehil.

f. Plural. m.	f. Sing. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Infinitivus.

מִפְקֵד

Imperativus.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Futurum.

f. Plural. m.	f. Singul. m.	
יִפְקְדוּ יִפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ יִפְקְדוּ	3.
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ	2.
Com. נִפְקְדוּ	Com. אִפְקְדוּ	1.

Passivum ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plural. m.	f. Singul. m.	
אִתְפְּקְדוּ אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקְדָת אִתְפְּקְדָת	3.
אִתְפְּקְדוּ אִתְפְּקְדוּ	Com. אִתְפְּקְדָת	2.
Com. אִתְפְּקְדוּ	Com. אִתְפְּקְדָת	1.

Participium.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
מִתְפְּקְדוּ מִתְפְּקְדוּ	מִתְפְּקְדָא מִתְפְּקְדָא

Infini-

Infinitivus.

אֲתַפְקֵדָא

Imperativus.

f. Plural. m.	אֲתַפְקְדוּ	אֲתַפְקְדוּ	אֲתַפְקְדוּ	f. Singul. m.	אֲתַפְקֵד
---------------	-------------	-------------	-------------	---------------	-----------

Futurum.

f. Plural. m.	יִתְפַקְדוּ	יִתְפַקְדוּ	יִתְפַקְדוּ	f. Singul. m.	יִתְפַקֵּד 3.
	תִּתְפַקְדוּ	תִּתְפַקְדוּ	תִּתְפַקְדוּ		תִּתְפַקֵּד 2.
Com.	נִתְפַקְדוּ	נִתְפַקְדוּ	נִתְפַקְדוּ	Com.	אִתְפַקֵּד 1.

Secunda Conjugatio.

Activum PAHEL.

Præteritum.

f. Plural. m.	פִּקְדוּ	פִּקְדוּ	פִּקְדוּ	f. Singul. m.	פִּקְדָה 3.
	פִּקְדְתֶּם	פִּקְדְתֶּם	פִּקְדְתֶּם	Com.	פִּקְדְתִּי 2.
Com.	פִּקְדְתֶּם	פִּקְדְתֶּם	פִּקְדְתֶּם	Com.	פִּקְדְתִּי 1.

Benoni.

f. Plural. m.	מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	f. Singul. m.	מִפְקֵד
---------------	-----------	-----------	-----------	---------------	---------

Pehil.

f. Plural. m.	מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	f. Singul. m.	מִפְקֵד
---------------	-----------	-----------	-----------	---------------	---------

Infinitivus.

פִּקְדָא

Impe-

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
פִּקְדְנָא	פִּקְדוּ	פִּקְרִי	פִּקְד

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִפְקְדוּ	יִפְקְדוּן	תִּפְקֵד	יִפְקֵד 3.
תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּן	תִּפְקְדוּן	תִּפְקֵד 2.
Com.	נִפְקֵד	Com.	אִפְקֵד 1.

Passivum ITHPAHAL.

Præteritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִתְפְּקְדָא	אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקֵדַת	אִתְפְּקֵד 3.
אִתְפְּקְדַתוּ	אִתְפְּקְדַתוּן	Com.	אִתְפְּקֵדַת 2.
Com.	אִתְפְּקְדָא	Com.	אִתְפְּקֵדַת 1.

Participium.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
מִתְפְּקְדוּ	מִתְפְּקְדוּן	מִתְפְּקְדָא	מִתְפְּקֵד

Infinitivus.

אִתְפְּקְדָא

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִתְפְּקְדְנָא	אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקְרִי	אִתְפְּקֵד

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִתְפְּקְדוּ	יִתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקֵד	יִתְפְּקֵד 3.
תִּתְפְּקְדוּ	תִּתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקֵד 2.
Com.	נִתְפְּקֵד	Com.	אִתְפְּקֵד 1.

Tertia

6

SYNOPSIS.
Tertia Conjugatio.
Activum APHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
אֶפְקְדָא	אֶפְקְדוּ	אֶפְקְדַתְּ	אֶפְקְדַתְּ	3.
אֶפְקְדַתְּוּ	אֶפְקְדַתְּוּ	Com.	אֶפְקְדַתְּ	2.
Com.	אֶפְקְדַנָּא	Com.	אֶפְקְדַתְּ	1.

Benoni.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	מִפְקְדָא	מִפְקְדַתְּ

Pehil.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מִפְקְדוּ	מִפְקְדוּ	מִפְקְדָא	מִפְקְדַתְּ

Infinitivus.

אֶפְקְדָא

Imperativus.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
אֶפְקְדַנָּא	אֶפְקְדוּ	אֶפְקְדִי	אֶפְקְדִי

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
יִפְקְדוּ	יִפְקְדוּ	תִּפְקְדַתְּ	יִפְקְדַתְּ	3.
תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ	2.
Com.	נִפְקְדַתְּ	Com.	אֶפְקְדַתְּ	1.

Passi-

Passivum ITTAPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
אתפקדא	אתפקד	אתפקדת	אתפקד 3.
אתפקדתן	אתפקדתין	Com.	אתפקדת 2.
Com.	אתפקדנא	Com.	אתפקדת 1.

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
מתפקדן	מתפקדא	מתפקדת	מתפקד

Infinitivus.

אתפקדא

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
אתפקדנא	אתפקדו	אתפקדי	אתפקד

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
יתפקדן	יתפקדו	תתפקד	יתתפקד 3.
תתפקדן	תתפקדו	תתפקדו	תתפקד 2.
Com.	נתתפקד	Com.	אתתפקד 1.

§. 48. Inchoata Nun (& pauca à Jod incipientia,) sequente dageffabili, primam radicalem schevate muto notandam propter characteristicam antecedentem, inserunt secundæ per dages forte. Fit istud in Infinitivo & Futuro Pehal, & per universam Conjugationem tertiam Aphel, Ittaphal, atque etiam Hophal

Hophal, si quando ex Hebraismo usurpatur,
 פִּקַּח eductus est.

In Imperativo Pehal prima per aphaeresin
 tollitur, פִּיק *exi*, כִּוֵּס *macta*, שָׁר *custodi*.

Alibi omnia habent regularia.

PEHAL.

Infinitivus.

פִּקַּח

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פִּקַּחַ		פִּקַּח	פִּקַּח		פִּקַּח

Futurum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.	
יִפְקֹחַ		יִפְקֹחוּ	תִּפְקֹחַ		יִפְקֹחַ	3.
תִּפְקֹחוּ		תִּפְקֹחוּ	תִּפְקֹחוּ		תִּפְקֹחוּ	2.
Com.		נִפְקַח	Com.		אִפְקַח	1.

APHEL.

&c.	אִפְקַחַת	אִפְקַחְתָּ	אִפְקַחְתָּ	<i>Præteritum.</i>
	&c.	מִפְקַחַת	מִפְקַחְתָּ	<i>Benoni.</i>
	&c.	מִפְקַחַת	מִפְקַחְתָּ	<i>Pehil.</i>
			אִפְקַחְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
	&c.	אִפְקַח	אִפְקַח	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּפְקֹחוּ	תִּפְקֹחוּ	יִפְקֹחַ	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אִתְּפַחְתָּ	אִתְּפַחְתָּ	אִתְּפַחְתָּ	<i>Præteritum.</i>
	&c.	מִתְּפַחְתָּ	מִתְּפַחְתָּ	<i>Participium.</i>
			אִתְּפַחְתָּ	

שָׁפַח *Infinitivus.*

&c. אֶשְׁפַּח שָׁפַח *Imperativus.*

&c. שֶׁפַח שָׁפַח *Futurum.*

§. 49. Geminantia mediam radicalem in participiis Pehal, in Ithpehel toto, in tota quoque conjugatione Secundâ analogâ sunt.

At Dan. 4, 4. עֲלִילִין *ingredientes*, juxta literas analogum est, puncta verò anomaliâ poscunt eji-
ciendâ mediâ.

Alias media radicalis ejicitur unâ cum puncto antecedente, ac compensatur per dages, quod inscribendum vel tertiâ radicali, si nulla antecesserit characteristica, & vox augeatur à fine, עָלִי *ingressa est*; (attamen si tertia schevata fuerit, dages ex eâ excidit. דָּקַדְקוּ *comminuvistis.*) Vel primâ radicali, quoties antecedit characteristica, יִבֹּחַ *diripiet*, מִן *gratiam facere*, quod habet dages implicitum.

Imperativus & Futurum Pehal communissimè in cholem desinunt.

In Hophal est הֵעִיר *introducitur est* Dan. 5, 13. & הֵעִירוּ *introduci sunt* v. 15. utrobique aages implicitè comprehenso in vocali brevi.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
דָּקָא		דָּקִי	דָּקַת		דָּק 3.
(דָּקַתּוּ		דָּקַתּוּן	Com.	דָּקַתּוּ	2.
Com.		דָּקַנָא	Com.	דָּקַתּוּ	1.

Infinitivus.

מִדָּק

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
דָּקַנָא		דָּקִי	דָּקִי		דָּק

Enturum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
יִדְקוּ		יִדְקוּן	תִּדְק		יִדְק 3.
תִּדְקוּן		תִּדְקוּן	תִּדְקוּן		תִּדְק 2.
Com.		נִדְק	Com.	אִדְק	1.

APHEL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
אִדְקַא		אִדְקִי	אִדְקַת		אִדְק 3.
אִדְקַתּוּ		אִדְקַתּוּן	Com.	אִדְקַתּוּ	2.
Com.		אִדְקַנָא	Com.	אִדְקַתּוּ	1.

Benoni.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
מִדְקוּ		מִדְקוּן	מִדְקַא		מִדְק

Pe-

Pehil.

f. Plur. m.	מִדְּקִין	מִדְּקִין	f. Sing. m.	מִדְּקִין	מִדְּקִין
-------------	-----------	-----------	-------------	-----------	-----------

Infinitivus.

אֲדַקֵּא

Imperativus.

f. Plur. m.	אֲדַקֵּנָא	אֲדַקֵּנָא	f. Sing. m.	אֲדַקֵּנָא	אֲדַקֵּנָא
-------------	------------	------------	-------------	------------	------------

Futurum.

f. Plur. m.	יִדְּקִין	יִדְּקִין	f. Sing. m.	יִדְּקִין	יִדְּקִין	3.
	תִּדְּקִין	תִּדְּקִין		תִּדְּקִין	תִּדְּקִין	2.
Com.	נִדְּקִין	נִדְּקִין	Com.	אֲדַקֵּנָא	אֲדַקֵּנָא	1.

ITTAPHAL.

&c.	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתְּדַקֵּנָא	מִתְּדַקֵּנָא	מִתְּדַקֵּנָא	<i>Participium.</i>
			אֲדַקֵּנָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	אֲתִדְּקִין	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּתְּדַקֵּנָא	תִּתְּדַקֵּנָא	תִּתְּדַקֵּנָא	<i>Futurum.</i>

§. 50. Prima Aleph schevate muto insignianda in Pehal quiescit expressa vel latens in tzeri, מֵאֲמַר aut מֵמַר *dicere*; aut insuper mutata in jod, יִיכַל *comedet*.

In Conjugationum Primæ & Secundæ Passi.

Passivis, aut sequitur analogiam, aut elisa
 compensatur geminatione Thau caracte-
 ristici per dages; אָתְּאָכְלָהּ vel אִתְּכֵל come-
 stus fuit, אֶתְחַסֵּן vel אֶתְחַסֵּן sanatus fuit.

In Pahal subinde tollitur, migrante vo-
 cali ejus ad characteristicam schevatam, מִלֵּךְ
 docens pro מֵלֵךְ

In Conjugatione tertia Aleph mutatur
 in Vav, quiescens in cholem, אוֹכַל come-
 dere fecit; aut in mutatio Hophal in schurek,
 הִרְבֵּה perditum est. Dan. vii. ii.

Amittunt Aleph in Imperativo Pahal אֵיךְ abire,
 & אֵתְּנָה venit: interdum tamen analogia sunt.
 Verbum אָמֵן in Conjugatione tertia Aleph mu-
 tat in Jod quiescens in tzeri, הִימִין credidit. Sed
 אֵתְּנָה ibidem in jod mobile vertit, אֵתְּנָה adduxit,
 in Targum. לָהּ יָתִיב ut adducere, sub. Infinit. Aphel cum יי.
 Conjug. Dan. v. 2.

PEHAL.

&c.	אָכְלָהּ	אֶכְלֵהּ	אָכַל	Præteritum.
&c.	אֶכְלֵהּ	אֶכְלֵהּ	אֶכַל	Benoni.
&c.	אֶכְלֵהּ	אֶכְלֵהּ	אֶכֶל	Pebil.
	מִכַּל vel מֵכַל	מִיכַל vel מֵיכַל	מֵאֶכַל	Infinitivus.
&c.		אֶכְלֵהּ	אֶכַל	Imperativus.
&c.		תִּיכַל	יֵאֶכַל	Futurum.

ITHPE-

ITHREHEL.

&c.	אתכלת	אתאכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מתאכלא	מתכל	<i>Participium.</i>
		אתאכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אתאכלו	אתאכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תתאכל	יתאכל	<i>Futurum.</i>

PAHEL.

&c.	אכלת	אכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מאכלא	מאכל	<i>Benoni.</i>
&c.	מאכלא	מאכל	<i>Pehil.</i>
		אכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אכלו	אכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תאכל	יאכל	<i>Futurum.</i>

ITHPAHAL.

&c.	אתאכלת	אתאכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מתאכלא	מתאכל	<i>Participium.</i>
		אתאכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אתאכלו	אתאכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תתאכל	יתאכל	<i>Futurum.</i>

APHEL.

&c.	אוכלת	אוכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מוכלא	מוכל	<i>Benoni.</i>

SYNOPSIS

&c.	מוֹכֵלָא	מוֹכֵל	<i>Pehil.</i>
		אוֹכֵלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אוֹכֵלִי	אוֹכֵל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תֹּכֵל	יֹכֵל	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אֶתְּוֹכַלְתָּ	אֶתְּוֹכֵל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מֵתְּוֹכֵלָא	מֵתְּוֹכֵל	<i>Participium.</i>
		אֶתְּוֹכֵלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֶתְּוֹכֵלִי	אֶתְּוֹכֵל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תֵּתְּוֹכֵל	יֵתְּוֹכֵל	<i>Futurum.</i>

§. 51. Prima Jod scheinute muto insigni-
enda post characteristicam, in Pehal quiescit
in tzeri vel churek, מִיֵּלְדֵּךְ *parere*, תִּיקָר *pretio-*
sum sit.

Interdum in churek breve & dages resolvitur, יִכַּל
poterit, & hoc ipsum dages in Nun scheinute ver-
titur, quod in verbo יָדַע *novit*, frequens est, אֶנְדַּע
sciam. §. 9.

In Imperativo Pehal Jod per aphæresin
abjicitur, & terminale punctum est tzeri, תֵּב
sede.

In Conjugatione tertiâ Jod mutatur in
Vav, quiescens in cholem, הוֹדַע *notum fecit.*

Ast in Hophal peregrino in schurek, הוֹסַפַּר
addita est Dan. 4, 33.

Inter-

Interdum in Aphel Jod manet, quiescens in tzeri, **הִיבֵל** *deportavit*, rarius diphthongescens cum patach, **אִינַק** *lactavit*.

Analogia obtinet in Pehal præterito (cujus finis est tzeri) & utroque participio, in Ithpehel item, nec non in Pahel & Ithpahel totis.

PEHAL.

		מִיָּלַד	<i>Infinitivus.</i>
&c.	לְדִי	לֵד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּיָּלַד	יִיָּלַד	<i>Futurum.</i>

APHEL.

&c.	אִוְלַדְתָּ	אִוְלַד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִוְלַדְתָּ	מִוְלַד	<i>Benoni.</i>
&c.	מִוְלַדְתָּ	מוֹלַד	<i>Pehil.</i>
		אִוְלַדְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִוְלַדְדִי	אִוְלַד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּוְלַד	יִוְלַד	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אִתְוֹלַדְתָּ	אִתְוֹלַד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתְוֹלַדְתָּ	מִתְוֹלַד	<i>Participium.</i>
		אִתְוֹלַדְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִתְוֹלַדְדִי	אִתְוֹלַד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּתְוֹלַד	יִתְוֹלַד	<i>Futurum.</i>

§. 52. Media Vav quiescens in Conjugationibus Primâ & Tertiâ ejicitur unâ cum puncto antecedente, & characteristicæ possident scheva, **מִתְּרַם** *proficisci*.

In Pehal Præterito terminale punctum est kametz, **בָּת** *pernoctavit*, quod ubique retinetur, eidemque adhæret accentus, præterquam in secundâ plurali, quamobrem in 1. singul. tzeri in segolabit, **סָמַת** *pesui*.

Verbum **מִוֵּת** *mori*, poscit chirek longum **מִוֵּת** *mortuus est*.

Benoni pro Vav adsciscit Aleph, quod in motione & declinatione in Jod mobile transit, **עֹמְמִים** *stans*, **צִיּוּמִים** *jejunantes*.

In Daniele retinetur Aleph, **קַאֲמִיא** *stantes*, Dan. 7, 16. **זֹרְעִים** *tremescentes* cap. 5, 19. **דְּאֲרִי** *habitantes* cap. 4, 32. pro quibus Masorethæ legi volunt **דְּיִירִי** & **זֹרְעִים**.

Pehil exit in chirek longum, **שָׁיִם** *positus*.

Verbum hinc formatum habet kibbutz, **שָׁיְמָה** *posita fuit*.

Infinitivus desinit in kametz, **מִשֵּׁט** *natare*.

Imperativus & Futurum in schurek plerunque vel kibbutz, **קוּמִי** *surge* f. **תִּדְרִי** *habitabit*.

At **שָׁיִם** *posuit*, in Imperativo chirek, **הִיבִיט** *abiit*, in Futuro kametz habet. Infini-

Infinitivi extra Pechal regulariter finiuntur.

In Ithpehel Thau characteristicum geminatur, & kametz, finis præteriti activi (rarius chirek longum) obtinet per universam conjugationem, **מִתְשַׁבֵּחַ** *oppositus*.

Passivum tertiæ Ittaphal hinc non differt nisi terminatione, quæ heic patach est, **תִּתְקַם** *erectum fuit*.

In neutro horum Passivorum admitti potest metathesis ante sibilantem; vix etiam syncope ante cognatas.

In Aphel terminale punctum est chirek longum, rarius tzeri; hoc tamen semper adest quoties tertia radicalis in medio schevate quiescente notanda est, **תִּתְיָב** *respondit*, **תִּתְקַם** *erexit*, **תִּתְבַּתִּין** *respondistis*.

In Conjugatione secunda Vav mutatur in Jod mobile, & analogia de cætero observatur, **קִימַו** *stabilire*.

Hebræorum more etiam media ejecta compensatur geminatione tertiæ radicalis, & loco dages & vocalis brevis antecedentis assumitur cholem, **מִרְוֹמִים** *extollens* Dan. 4, 34. ו.ד. ג. Hebr. פ. 170. ק. 271.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plural.	m.	f.	Singul.	m.	
קָמַו		קָמַו	קָמַת	קָמַו		3.
קָמַוּ		קָמַוּ	Com.	קָמַוּ		2.
Com.		קָמַוּ	Com.	קָמַת		1.
			c s			Be-

Benoni.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִין	קִימִין	קִימָא	קִימָא

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִין	קִימִין	קִימָא	קִימָא

Infinitivus.

מִקָּם

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִינָא	קִימִין	קִימִי	קִימִי

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	תִּקְוִי	יִקְוִי 3.
תִּקְוִינָא	תִּקְוִינָא	תִּקְוִינָא	תִּקְוִי 2.
Com.	נִקְוִי	Com.	אִקְוִי 1.

ITHPEHEL.

&c. אִתְקַמַּת אִתְקַמַּת *Præteritum.*&c. מִתְקַמָּא מִתְקַמָּא *Participium.*אִתְקַמָּא *Infinitivus.*&c. אִתְקַמִּי אִתְקַמִּי *Imperativus.*&c. תִּתְקַמִּי תִתְקַמִּי *Futurum.*

PAHEL.

&c. קִימַת קִימַת *Præteritum.*&c. מִקְוִינָא מִקְוִינָא *Benoni.*

&c.

&c. **מְקִימָא** **מְקִים** *Pehil.*
קִימָא *Infinitivus.*
 &c. **קִימִי** **קִים** *Imperativus.*
 &c. **תְּקִים** **יְקִים** *Futurum.*

ITTAPHAL.

&c. **אַתְקִים** *Prateritum.*
 &c. **מְתְקִים** *Participium.*
אַתְקִימָא *Infinitivus.*
 &c. **אַתְקִים** *Imperativus.*
 &c. **יְתְקִים** *Futurum.*

APHEL.

Prateritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.	
אַקִימָא	אַקִימוּ	אַקִימַת	אַקִים	3.
אַקִימְתָּן	אַקִימְתָּן	Com.	אַקִימַת	2.
Com.	אַקִימָא	Com.	אַקִימַת	1.

Benoni.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
מְקִימְתָּן	מְקִימְתָּן	מְקִימָא	מְקִים

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
מְקִימְתָּן	מְקִימְתָּן	מְקִימָא	מְקִים

Infinitivus.

אַקִימָא

Impe-

C.

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִקְמַנְּךָ	אִקְמוּ	אִקְמִי	אִקְמִי

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִקְמוּ	יִקְמוּן	תִּקְמוּ	תִּקְמוּ
תִּקְמוּן	תִּקְמוּן	תִּקְמוּן	תִּקְמוּן
Com.	נִקְמוּ	Com.	אִקְמוּ

ITTAPHAL.

&c.	אִתְקַמְּךָ	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתְקַמֵּם	<i>Participium.</i>
	אִתְקַמֵּם	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִתְקַמֵּם	<i>Imperativus.</i>
&c.	יִתְקַמֵּם	<i>Futurum.</i>

§. 53. Quiescentia tertiâ radicali in Aleph He vel Jod desinunt, ac diversimodè quiescunt. Præteritum Pehal in אִ, vel הִ, vel יִ, vel יִ, terminatur, Ithpehel, Pahel & Ithpahal in יִ, Aphel & Ittaphal in יִ, rarius in יִ.

Quando desinit in אִ, vel הִ, tunc 3. fœm. sing. in הִ, vel הִ, & 3. m. plur. in יִ exit, pereunte utrobique אִ aut הִ. רָבַתְּ crevit f. מָטַרְתְּ pervenit. רָמוּ projecerunt. In 3. f. plur. manet אִ cum antecedente kametz. הִוִּיאוּ viderunt f. In 2. & 1. pers. utri-

usque numeri אִ mutatur in Jod quiescens in tzeri

Quando 2. pl. in יִ desinit & in tzeri אִ בִּיבִיךָ יִ נָסַרְתְּךָ vel גִּיגִיעַ, ut רָמוּן וְדָמַרְתְּ. י. 77: 17.

vel chirek, בָּנִיתָ *adificasti*, הָיִיתָ *fui*, צָבִיתָ *vo-*
lui, in Pehal aliquando diphthongescens cum pa-
 tach in 2. singulari הָיִיתָ *vidisti*.

Quando desinit in ך̄, ubique terminatio illa ma-
 net, atque in 3. m. plur. Vav vocali cassum adsci-
 scitur, שָׁנוּ *mutarunt*. In 3. f. utriusque numeri
 ante affirmantes Jod per dages geminatur, כָּתִיתָ
caligavit f. חָמְיָא *viderunt* f. Interdum loco hujus
 dages א̄ adhibetur בְּלִיָּאתָ *veteravis*. Quod א̄ si
 etiam in 3. m. plur. accedat, affirmanti ך̄ reddit
 punctum schurek, צָדִיָּאתָ *destructa sunt*.

Quando desinit in ך̄, tunc Jod mobile est in 3. f.
 sing. antecedente schevate. אֶסְעִירָא *seduxit* f. qui-
 escit autem in chirek in 3. plur. cui affirmans maf-
 culina nudè, fœminina mediante kametz jungitur.
 אֶסְחִיָּוּ אֶסְחִיָּוּ *lavarunt* m. f. in reliquis personis
 in tzeri quiescit. אֶרְחִמִּיתָ *videre fecisti* m.

Participia finem habent אֶרְגֵּא *rogans*,
 בָּנָא *adificatus*. At Pehil in Pahel & Aphel ך̄ vel
 juxta alios ך̄, מְחַפֵּי vel מְחַפֵּי *rectus*. Perit autem
 tertia in plurali masculino, cujus finis est ך̄, juxta
 §. 23. בָּנִיָּא *adificantes*: in fœmininis verò in Jod mo-
 bile transit, שָׁנִיָּא *diversa*.

Infinitivus Pehal in א̄ exit, deficiente nonnun-
 quam ם̄ caracteristico, לְהוֹרָא *solvere*, לְהוֹרָא
 esse.

esse, quod in hoc verbo apud Danielelem & Ezram perpetuum est. Extra Pehal tertia ante affirmantem est א, aut etiam ejus loco Jod mobile, לְאִסְתָּה, sanare,

לְהַשְׁתַּחֲוֹת, mutare. F. Nescio q̄ hic filii vult affirmantem

Imperativorum finis est י in tertia conjugatione י. Ante affirmantes tertia radicalis eliminatur.

Afformantes foemininas in utroque numero antecedit kametz. וְיִצְחָקִי vide f. וְיִצְחָקִי vocare f. קָרְבָּנָא.

Afformans Masculina plural. quiescit in cholem, וְיָבִיטוּ venite m. In Aphel ante נָ תertia abit in Jod

quiescens in tzeri, cui afformans nudè jungitur, וְיָבִיטוּ adducite f.

Futuroorum communis terminatio est י vel א.

Perit autem tertia accedentibus afformantibus in 2. foem. sing. & 2. ac 3. masc. plural, sed in 2. & 3. foem. plural. in Jod mobile transit. Afformans 2. foem. sing. est י vel יי & masc. plural. יו & frequentius יו, תִּנְעִיזוּ, flagitabis f. יִשְׁתְּבִיזוּ, bibent, יִשְׁתְּבִיזוּ, habitabunt f.

Hic לְ אִתְּךָ אֲנִי וְאַתָּה אֲנִי etiam veniit הָ אֲנִי ut legat. Dan v. 7.

PEHAL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גְּלוּתֵי	גְּלוּ	גְּלוּת	גְּלוּ 3.
גְּלוּתֵי	גְּלוּתֵי	גְּלוּת	גְּלוּת 2.
Com.	גְּלוּתֵי	Com.	גְּלוּת 1.

Benoni.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גְּלוּתֵי	גְּלוּתֵי	גְּלוּתֵי	גְּלוּתֵי
			Pehil.

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
גִּלְוִן	גִּלְוִן	גִּלְוִיָּא	גִּלְוִיָּא

Infinitivus.

מִגְלִיא

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
גִּלְוִן	גִּלְוִן	גִּלְוִיָּא	גִּלְוִיָּא

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
יִגְלִין	יִגְלִין	יִגְלִיָּא	יִגְלִיָּא	3.
תִּגְלִין	תִּגְלִין	תִּגְלִין	תִּגְלִין	2.
Com.	נִגְלִיָּא	Com.	אִגְלִיָּא	1.

ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
אִתְגְּלִיא	אִתְגְּלִין	אִתְגְּלִית	אִתְגְּלִי	3.
אִתְגְּלִיתִין	אִתְגְּלִיתִין	אִתְגְּלִית	אִתְגְּלִית	2.
Com.	אִתְגְּלִינָא	Com.	אִתְגְּלִית	1.

Participium.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מִתְגְּלִין	מִתְגְּלִין	מִתְגְּלִיא	מִתְגְּלִי

Infinitivus.

אִתְגְּלִיאַח

Impera-

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אתגלו	אתגלו	אתגלי	אתגלי

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
יתגלו	יתגלו	תתגלי	יתגלי 3.
תתגלו	תתגלו	תתגליו	תתגלי 2.
Com.	נתגלי	Com.	אתגלי 1.

PAHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גלו	גלו	גלו	גלו 3.
גלו	גלו	גלו	גלו 2.
Com.	גלו	Com.	גלו 1.

&c. מגלי *Benoni.*&c. מגלי *Pehil.*גלא *Infinitivus.*&c. גלי *Imperativus.*&c. יגלי *Futurum.*

ITHPAHAL.

&c. אתגלי *Præteritum.*&c. מתגלי *Participium.*אתגלא *Infinitivus.*&c. אתגלי *Imperativus.*&c. יתגלי *Futurum.*

APHEL.

APHEL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
אֶגְלוּאָה		אֶגְלוּ	אֶגְלוּת		אֶגְלוּ 3.
אֶגְלוּתָן		אֶגְלוּתָן	אֶגְלוּת		אֶגְלוּת 2.
Com.		אֶגְלוּנָא	Com.	אֶגְלוּתִי	אֶגְלוּת 1.

&c. מְגַלָּא *Benoni.*

&c. מְגַלִּי *Pehil.*

אֶגְלוּתָא *Infinitivus.*

&c. אֶגְלוּ *Imperativus.*

&c. יִגְלוּ *Futurum.*

ITTAPHAL.

&c. אֶתְגְלוּת *Præteritum.*

&c. מֵתְגַלִּי *Participium.*

אֶתְגְלוּתָא *Præteritum.*

&c. אֶתְגְלוּ *Imperativus.*

&c. יִתְגְלוּ *Futurum.*

§. 54. Cum Participiis interdum componuntur Pronomina primæ & secundæ personæ decurtata, *Benoni.*

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָן	פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָא 1.p.
פְּקִדְנָתָן		פְּקִדְנָתָן	פְּקִדְנָתִי		פְּקִדְנָתִי 2.p.

Pehil.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָן	פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָא 1.p.
פְּקִדְנָתָן		פְּקִדְנָתָן	פְּקִדְנָתִי		פְּקִדְנָתִי 2.p.

§. 55. Affixa Verbis jungenda partim alia sunt à nominalibus, partim aliter aecedunt.

1. Perf. sing. נִי per patach, plur נִי per kametz jungitur, utrumque etiam Imperativis per scheva, *נִי פִקְדֵנִי* *visitavit me*, *נִי פִקְדֵנֵינוּ* *nos*.

Affixa 2. perf. utriusque generis & numeri, & 3. perf. sing. הִי utriusque generis, communi lege verbis & nominibus annectuntur. Sæpe tamen ante hæc, uti etiam ante נִי & נִי 1. perf. affumitur Nun epentheticum.

Pro הִי & הִי quæ Verbis non conveniunt, usurpantur מִי m. & מִי f. dagessato Nun, ad compensationem Nun epenthetici, & præcedente chirek. Quoties tamen sine puncto adsciscuntur, tam chirek quàm dages perit. *מִי פִקְדֵנֵינוּ פִקְדֵנֵינוּ* *visitavit eos, eas*.

In Futuro ante omnia affixa intervenit Nun epentheticum præcedente chirek, dagessatum quidem cum cæteris affixis, schevatum autem cum כִּי & כִּי *יִפְקְדֵנִי יִפְקְדֵנִי* *visitabit me*, *יִפְקְדֵנֵינוּ יִפְקְדֵנֵינוּ* *vos*.

In 3. & 2. masc. plur. י afformantis tollitur, & per dages compensatur. *יִפְקְדֵנֵינוּ יִפְקְדֵנֵינוּ* *visitabunt eum*.

§. 56. Personis Verborum in יי aut יי terminatis affixa nudè junguntur. *יִפְקְדֵנִי יִפְקְדֵנִי* *visitaverunt me*, *יִפְקְדֵנֵינוּ יִפְקְדֵנֵינוּ* *visitaf. nos*, *יִפְקְדֵנֵינוּ יִפְקְדֵנֵינוּ* *revelarunt tibi*.

Adhibentur autem heic affixa 3. perf. sing. syllabica *יִפְקְדֵנֵינוּ יִפְקְדֵנֵינוּ* *visitare m. illum*.

Omnia verba finita exeuntia in נִי sive id radicale fuerit sive affirmativum, ante affixa amittunt נִי

(a) Loco Nun interdum occurrit נִי epenthet. illud, ut *יִפְקְדֵנֵינוּ יִפְקְדֵנֵינוּ* ut *יִפְקְדֵנֵינוּ יִפְקְדֵנֵינוּ* Prov. vi: 24. & Jer. P. x.

illud, retinent kametz, cui affixa nudè copulantur,
 מְחַיִּנְנוּ percussimus eos, ex מְחַיִּנָּה, גְּלָהּ, revelavit ipsi,
 ex גְּלָהּ.

§. 57. Infinitivis nominalia & Verbalia
 affixa addi possunt. מִפְקְדֵי vel מִפְקְדֵי vel
 מִפְקְדֵי *visitare me.* (a) Non mutandā אֵ, in וּת, sed hocce אֵת
 potius est ordinaria terminatio Infinitivi.

Extra Pehal mutant א in וּת, ante affixa, unde
 לְשׁוֹבְתֶיךָ *ad liberandum te.* etiam sine affixi ~~לְשׁוֹבְתֶיךָ~~ obli-
gata est אֵת, ut אֵת בְּהַתְּכִינְתָּ מִן הַיָּם פ. ע"ב: 23. אֵת
מִן הַיָּם אֵת מִן הַיָּם אֵת מִן הַיָּם אֵת מִן הַיָּם אֵת מִן הַיָּם אֵת מִן הַיָּם אֵת

§. 58. Terminale punctum Verbi, etiam
 ubi affirmans accessit, ante affixa tollitur
 substituto schevate: unde prius, si mutabile
 antecedit, in patach abit, סְתָרָה *destruxit*
eum, אֵ סְתָרָה. נִשְׁקָתָהּ *osculata est eum,* ex נִשְׁקָתָהּ,
 שְׁלַחְתָּהּ *misi te,* ex שְׁלַחְתָּהּ.

Immutabilis tamen manet ante affixa.

I. Vocalis secundæ radicalis in Præterito-
 rum 2. perf. utriusque generis & numeri, &
 1. perf. plurali. רַחַמְתֵּנִי *amasti me,* ex רַחַמְתָּהּ,
 אִסְקַתְנוּ *ascendere fecistis nos,* ex אִסְקַתְנוּ,
 פְּקַדְנָהּ *præcepimus illi f.,* ex פְּקַדְנָהּ.

II. Vocalis substantialis defectivorum
 & quiescentium media radicali. דָּקַתְכוּ *com-*
minuit f. vos, ex דָּקַתְכוּ, לְטַנִּין *maledixit illis,*
 ex לְטַנִּין.

III. Vocalis Imperativi Pehal, si fuerit
 kibbutz, קָטַרְנוּ *alliga eos,* ex קָטַרְנוּ.

d 2 IV. Ka-

§. 16. Chaldæorum Kametz in Zekopho
abit: כְּלֶמֶת à עֶלְמ *seculum*. Eorundem pa-
tach ultimo substituunt quandoque Rebho-
zo, רְבוֹז à מֶלֶךְ *rex*.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere
nequeunt, sed eorum prius mutatur in vo-
calem, posterius fit quiescens. Vocalis autem
illa est Petocho aut Rebhozo: priorem po-
stulant præfixa omnia ante schevatas, כְּמַלְאָכָא
in caelo, posterior plerunque adhibetur pro
chirek Chaldæorum ex hac lege oriundo,
 $\text{בְּשַׂר בְּשַׂר אֱלֹהִים}$ *caro*. Sic $\text{אֵתְּפַקֵּד אֱלֹהִים}$
visitatus fuit. Posterius autem scheva quan-
do abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales dages non ferunt, at
scheva simplex admittunt, tum mobile,
 אֵלְמַד *profundus*, אֵלְמַד *peccata*: tum
mutum finale citra patach furtivum, אֵלְמַד
Iesus.

SECTIO II. DE NOMINE ET PARTICULA.

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum
est, aut Foemininum: in paucis Commune.
Præter ea quæ Significatione Muliebria sunt,
etiam